

Când devin tehnologiile digitale nocive pentru viața monahală: Arhim. Teofil Tia

Monahul trebuie să învețe să folosească tehnologia digitală doar atât cât să simtă că viața duhovnicească nu-i este afectată, ci încurajată, a afirmat Arhim. Teofil Tia la simpozionul dedicat monahismului organizat de Patriarhia Română.

În cadrul întâlnirii, Părintele Teofil Tia, decanul Facultății de Teologie din Cluj, a detaliat efectele accesării tehnologiilor postmoderne în arealul monahal și a evidențiat beneficiile comunicării digitale, dar și provocările implicite.

Echilibrul și discernământul au fost principalele recomandări transmise de părintele Teofil Tia, deoarece „monahii luptă pentru o viață plăcută lui Dumnezeu”.

„Înainte noilor descoperiri în materie de tehnologii de comunicare, monahul trebuie să aleagă cu deosebită grijă ceea ce poate folosi și ceea ce nu, astfel încât să-și poată împlini cu râvnă dragostea pentru Stăpânul tuturor”.

„În cazul monahilor, tehnologia trebuie doar să înlesnească o anumită comunicare

care permite propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu spre bucuria și înălțarea sufletească a credincioșilor”.

Părintele a subliniat că „viața monahală cere prin excelență o atenție heruvimică”, aspect care implică un efort constant „de a ține prin rugăciunea neîncetată atenția îndreptată către Dumnezeu și poruncile Lui”. Iar disiparea atenției pe care tehnologiile digitale o favorizează este considerată de foarte mulți monahi o lucrare demonică pentru că îndepărtează mintea omului de Dumnezeu.

Fapt pentru care, spune părintele, viața monahală impune utilizarea tehnologiilor digitale cu anumite limite pe care monahul și le stabilește sau pe care conducerea mănăstirii le formulează sub forma unor reguli ce trebuie respectate de toți.

„În unele mănăstiri de maici utilizarea telefoanelor mobile este strict limitată, fără a fi permis un astfel de aparat ca obiect personal. Este o formă de evitare a risipirii nu doar a timpului, ci și a roadelor duhovnicești care se dobândesc prin tăcere și concentrare în rugăciune. Există tot mai multe mănăstiri în care monahii dispun de un calculator personal, conectat la Internet, iar telefonul mobil nu le lipsește. Chiar și monahii sihaștri dispun de unul”.

În practică, a explicat părintele, fiecare monah trebuie să simtă efectele asupra propriei lucrări duhovnicești și să le limiteze.

„Viața monahală cere o gestionare corespunzătoare a utilizării acestor tehnologii în contextul propriu, cu o grijă deosebită de a nu te lăsa acaparat de ele”.

Părintele a exemplificat anumite cazuri când utilizarea tehnologiilor digitale este necesară.

„Există însă și cazurile mănăstirilor care și-au asumat proiecte sociale în imediata apropiere, așa cum este cazul mănăstirilor Sfântul Acoperământ al Maicii Domnului din comuna Florești, județul Cluj, sau cea de la Piatra Fântânele din județul Bistrița. În ambele cazuri maicile se ocupă de copii care au nevoie de sprijin. Ele interacționează zilnic cu copiii ajutându-i la teme și la alte activități. Tehnologia digitală face parte inevitabil din viața lor”.

„Accesul tehnologiilor digitale în mănăstiri depinde așadar în mare măsură de mărimea mănăstirii, de activitățile filantropice în care este angrenată, de frecvența contactului cu cei din afară și de multe alte aspecte particulare. Influențele negative sau pozitive pot fi stabilite la nivel individual”.

S-a născut la Ocna Mureș, în județul Alba.

A absolvit Facultatea de Teologie Ortodoxă Andrei Șaguna a Universității Lucian Blaga din Sibiu și a urmat studii de master la Faculta di Teologia dell Italia Settentrionale, Milano, cu sediul la Padova.

Din 2000 este doctor în Teologie Dogmatică, avându-l îndrumător pe pr. prof. univ. dr. Ion Bria.

Părintele este slujitor la Catedrala Mitropolitană din Cluj-Napoca și duhovnicul Facultății de Teologie Ortodoxă a Universității Babeș-Bolyai.

Biografia completă pot fi descărcate de aici.

Foto credit: Basilica.ro/Raluca Emanuela Ene

basilica.ro